

המלך הוותיק והפסנתרנית הצעירה

נחוג בנגנוק, בירת תאילנד, יום-הולדתו ה-60 של בומיבול ארוי ליאדיי, מלכם של 53 מיליון התאים זה 41 שנה. בומיבול, הנושא גם את התואר ראמה התשיעי, נודע בצעירותו כאהב ג'ז ומכונות-מירוצ, אך גאה כיום יותר בכישוריו האחרים: חמש הלשונות בהן הוא שולט, 12 כלי-המוסיקה השונים בהם הוא מרבה לנגן ו-39 סירות-המפרש שבנה במי ידיו. בצעירותו הוא התחנך בשווייץ, בה פגש את סיריקית, פסנתרנית במקי צועה, שהיתה לימים למלכתו ולאם ארבעת ילדיהם.

הכומר הקאתולי והתפילה העברית

נתמנה לראכהגמון הכנסייה הקאתולית היוונית למרג'עיון ורוסי' הלבנון (וצונח הביטחון), יוסוף ראייה, מי שהיה עד לפני 12 שנים ארכיגמון הכנסייה לח'פה והגליל. הוא התפרסם במאבקו הבלתי-נלאה להחזרת עקורי איקרית ובירעם לכפ'.

ארכיגמון ראייה חזרה לכפר, הכרה לכירה

ריהם. אחרי שראייה העלה את חמת כנסייתו עליו, משהנהיג תפילות כעבי רית, צידד בכרה בירושלים ככירת ישראל, וחילק אדמות-כנסייה בגליל לאריסים מוסלמים חסרי-כל, הוא הו' דת, ולמעשה, הוגלה לקנדה, בה שימש מדריך ומורה בסמינר-כמרים מקומי.

הסופר העשור והמצפון הלבן

נפטר בנס'פאולידהיוואנס, כפר-נופש בפאתי הריביירה הצרפתית, מטרס'דיקיה, בגיל 63, ג'יימס ארי' בספריו (נד' ספר זאח על החרים: איש אינו יודע את שם' לדוברו של הדור החדש והמדרן של השחרים בארצות-הברית ומעורר מצפון הלבנים למצוק תו. בולדווין, יליד הארלם הניו יורקית, בה גדל כככור תשעת ילדיו של מטיף בכנסייה, גלה מרצון מארצו לצרפת בגיל 22 ושב אליה רק לת קופות קצרות, בעיקר על-ימנת להשי תתן במאבק לזכויות האזרחים השחרי רים בהנהגתו של מרתין לותר קינג.

מכונת ההחייאה ומכונת הצדק

נפטר ברחובות, בבית-החולים קפנ', ממחלת ניוון-השרירים חסרת-המרפא, בגיל 53, גדעון נקש, תושב אשדוד, איש חברת-ההשמל זאב לשי ניים. מיספחתו פעלה בשבועות האח' רונים, בעזרת תורה לבית-הדון הגבוה לצדק, לאפשר את ניתוקו ממכונת ההחייאה אליה היה מחובר ובכך לגאול אותו, בהמתת-חסד, מייסוריו.

אסי התאהב בבתו * ג'ון דמיאניוק (הבן!) עושה עיניים * רמבו והגברת * מסוכן לבוא לפנטהאוז

פתק בבית הקפה

לג'ון דמיאניוק הצעיר, בנו של יש המון דאגות וצרות, אבל הוא לא שקוע בצער עד כדי כך שלא ישים עין על אשה יפה בבית-קפה. המקום: בית-הקפה הירושלמי המ' קום השישי. הזמן: היום החמישי ה' אחרון, סמוך לחצות הלילה. אשה נאה כבת 30, בלונדית, חטובה,

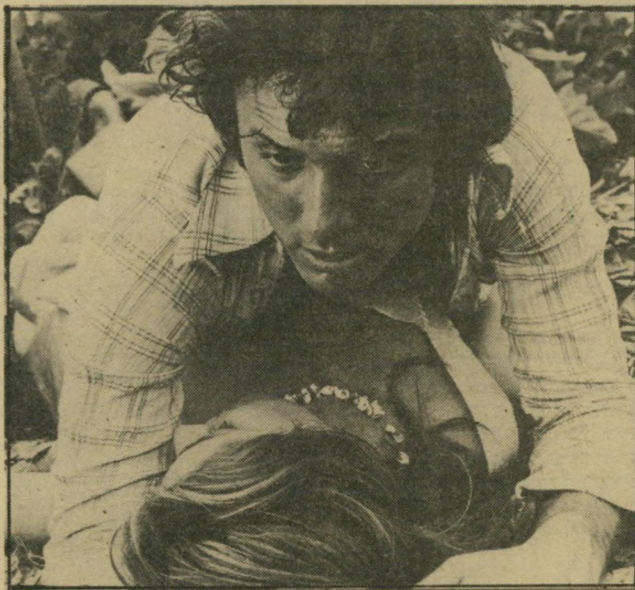
ג'ון דמיאניוק הבלונדית לא מתלהבת

יושבת לה בחברת ידידים. לפתע ניי גשת אליה מלצרית ומשיטה לה פתק באנגלית: 'מצאת חן בעיניי, אשמח להכירך, ג'ון'. היפה מרימה עיניים מהפתק, ורואה גבר צעיר, המנפנף לה ביד. הוא נראה לה מוכר. היא לא זוכרת באותו רגע מהיכן. אבל החברה שלה מזהים אותו בבית-חן: בנו של ג'ון דמיאניוק. הבלונדית לא מתלהבת. ביציאה ה' חוצה היא מקפידה שלא לצאת לבד — הוא ממתן. היא אומרת לו בנימוס שלום, וזהו. אחר-כך סיפרו לה שהוא ניסה לה' שיג את מיספר הטלפון שלה.

צעירה, יפה, חתיכה, גבוהה, שיער שחור, ג'ינס צמודים, סוודר הרוק, חזה יפה. רצתה להגיע אל רמבו. בהתחלה לא נתנו לה להיכנס. אחר-כך שומרי-הראש שלו ראו שהיא די מתאימה לטעם שלו, והוא הרי ב' הפסקה עכשיו. היו ריבורים, התייעצו יות, הראו לו אותה מרעוק. הוא הסכים. היא ניגשה אליו, עמדו ודיברו איזה 10 דקות, ונכנסו לקאראוואן שלו. יצאו כעבור שעה, בערך. היא חייכה. כנראה היה לה טוב."

סילבסטר סטלונה בתמונת יחסי-ציבור עם שרי ונאוורה חן כנראה היה לה טוב

אסי דיין בסרט "הוא הלך בשדות" אזהה אותה לפי השם הנודיר

אני עדיין מאמין בנישואין", הוא אומר. "אני אפילו חושב שזה מגיע לי, כי כפעמיים האחרונות לא אני סיימתי ולא אני עזבתי. כן, אני בהחלט בנוי לחיי נישואין. אצטרך רק להשתדל שלא לטעות שוב. אשתדל להתחנך עם אשה שאפי' שר לשאל אותה מה השעה, והיא לא נכנסת מזה לפאניקה. רצוי גם אחת ששמעה על המילה הביתה, וגם יודעת לאיית אותה. אני לא מתכוון לאחרונה. היא יודעת לאיית, והרבה יותר מזה. "קרולין וסמדר נראות כמו פוסטר מואר של תננת-אוטובוס, ואני לא נר' סע עוד באוטובוסים. אבל אני מוכרח להורות לשתיהן על שהצליחו להכניס שקית-יתה לתוך כוס מים חמים, בהצל' חה לאי-מבוססות. את הסוכר אני הוספ' תי. יש גבול למה שאפשר לדרוש."

היא בתי כמו ילדיי האחרים! זה כבר כמו דינוסטי. החיים מת' חילים להיראות כמו רכילות. אוגוסטה לא נשואה. נראה שמאז הקשר בינינו, לא היה לה חבר. אני מקנא בה על היכולת שלה לאהוב. היא יודעת לאהוב יותר ממני, ואני הייתי שיא האהבה שלה. היא בת 33, חכמה, מעניינת, מר' ברת שמונה שפות. חידשנו את יחסיי' האנוש בינינו. לא רומאן, אבל בהחלט פיתחתי רגשות גם לאמא של בתי. אנחנו חברים טובים עכשיו, שומרים על קשר טלפוני. לגבי הקשר ביני לבין אסיה, זוהי רק ההתחלה. דיין, המסיים בימים אלה כתיבת ספר — רומאן, לא ביוגרפי — והמ' תכנן כתיבת מחזה וסרט חדשים, אומר שדווקא בא לו להתחנך שוב. "למרות הניסיונות המרים והמשוגעים שעברתי,

שעה עם רמבו

משימה בלתי-אפשרית. היו כלי-כך הרבה. איש אינו יודע מיהו הנשים הצעיר רות, שנתרו בארץ והוכרות חצי שעה, או שעה, או יותר, עם רמבו. שומריי הראש שלו לא מרברים. הוא עצמו בטח לא יכול לזכור את כל השמות. אבל בכל זאת, עדיין ללא שם, הנה תיאור אותנטי של סיפור אחד מני רבים: יום השלישי, שבוע לפני נסיעתו מכאן, באתר-הסרט של 1983 ב' נמל יפו, בשעה 11 לפניצהריים. עיראית, שהיה שם, סיפר לי: היתה הפסקה בצילומים. סטלונה הסתובב על הסט. למקום הגיעה בתורה

על הגג

לפני חודשיים לקחה רותי טל, מז' כירה בעיריית תל-אביב, את ידידה ה' טוב רני בריאל' למסיבה בפנטהאוז ברמת-השרון. היא: גרושה בלונדית, מלאת-גוף, חברותית, שלא יכולה ל'

רות טל ורני בריאל היה שם קליק אדיר

שבת לרגע בכית. כל החיים אצלה זה מסיבה אחת גדולה. הוא: עורך-דין ב' מיקצועו, בעל קפה אוסלו, רווק מוש' בע בן 48, קצת ביישן. במשך תקופה ארוכה הוא היה הפרטנר שלה למסיבות, חבר טוב, אפלטוני, נוה. אבל כאותה מסיבה הפסידה רותי את הפרטנר הקבוע. מבלי שתדע מה הולך לקרות כאן, היא ערכה היכרות בין דני לבין טלי מוזס, רווקה חיפ' אית נאה בת 31, מורה לערבית במיק'